

Bračna zajednica

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Naše razmišljanje o izvornom Božjem naumu o paru muškarac-žena, nakon što smo razmotrili dva izvještaja iz Knjige Postanka, sada se izravno okreće Isusu.

Evandelist Ivan na početku svoga Evandjelja, donosi epizodu o svadbi u Kani, na kojoj su bili prisutni Djevica Marija i Isus, s njegovim prvim učenicima (usp. Iv 2, 1-11). Isus ne samo da je sudjelovao na svadbi već je "spasio slavlje" čudom s vinom! Dakle, prvo od njegovih čudesnih znamenja, kojima on objavljuje svoju slavu, učinio je tijekom jedne svadbe, i tim je činom pokazao veliku simpatiju prema toj obitelji u nastajanju, potaknut Marijinom majčinskom brižnošću. To nam doziva u svijest Knjigu Postanka, kada Bog dovršava djelo stvaranja i stvara svoje remek-djelo; to remek-djelo su muškarac i žena. I ovdje Isus započinje upravo svoja čuda tim remek-djelom, na slavlju ženidbe, na svadbi: jedan muškarac i jedna žena. Tako nas Isus uči da je remek-djelo društva obitelj: muškarac i žena koji se ljube! To je remek-djelo!

Od vremena svadbe u Kani mnogo se toga promijenilo, ali taj Kristov "znak" sadrži poruku koja ima trajnu vrijednost.

Čini se da danas nije lako govoriti o bračnoj zajednici kao o slavlju koje se obnavlja u vremenu, u različitim razdobljima čitavog života supružnikâ. Činjenica je da je sve manje osoba koje ulaze u brak; to je činjenica: mladi ne žele sklapati brak. U mnogim zemljama raste međutim broj rastava, a smanjuje se broj djece. Teškoća da se oстане zajedno – bilo kao par, bilo kao obitelj – dovodi do sve češćih i sve bržih prekida veza, a upravo djeca trpe posljedice toga. Upamtimo da su djeca prve žrtve, najvažnije žrtve, žrtve koje najviše trpe zbog rastave. Ako još od malih nogu doživljavaš da je brak veza "na određeno vrijeme", nesvjesno ćeš na to tako i gledati. Naime, mnogi mladi su skloni odreći se samog projekta neopozive veze i trajne obitelji. Smatram da moramo razmišljati veoma ozbiljno o tome zašto toliki mladi "nemaju volje" ženiti se. Postoji ta kultura prolaznog... sve je prolazno, čini se kako ništa nije konačno.

Problem mladih koji ne žele sklopiti ženidbu predstavlja danas jednu od najvećih zabrinutosti: zašto se mladi ne žene? Zašto često više vole izvanbračnu zajednicu, i to mnogo puta "uz ograničenu odgovornost"? Zašto mnogi – i među kršćanicima – imaju slabo povjerenje u brak i obitelj? Važno je pokušati to razumjeti, ako želimo da mladi uzmognu naći pravi put kojim će ići. Zašto nemaju povjerenja u obitelj?

Te teškoće nisu samo materijalne naravi, premda su ove doista ozbiljne. Mnogi smatraju da je promjena koja se dogodila u ovim desetljećima krenula od emancipacije žene. Ali ni ta tvrdnja nije ispravna, to je laž, to nije točno! To je svojevrsni maskulizam, koji uvijek želi dominirati ženom. Ponavljamo istu besmislicu koju je učinio Adam, kada mu je Bog rekao: "Zašto si jeo sa stabla?", a on će: "Ona mi je dala". Žena je kriva za to. Jadna žena! Moramo braniti žene! Zapravo, gotovo svi muškarci i žene bi htjeli postojanu afektivnu sigurnost, čvrst brak i sretnu obitelj. Obitelj je mladima na prvome mjestu; ali, zbog straha da ne pogriješe, mnogi ne žele

na to ni misliti; premda su kršćani, ne misle na sakramentalnu ženidbu, jedini i neponovljivi znak saveza, koji postaje svjedočanstvo vjere. Možda je upravo taj strah od neuspjeha najveća prepreka prihvaćanju Kristove riječi, koji obećava svoju milost bračnom i obiteljskom zajedništvu.

Najuvjerljivije svjedočanstvo blagoslova kršćanskog braka je dobar život kršćanskih supružnika i obitelji. Nema boljeg načina da se izrazi ljepota sakramenta! Od Boga posvećena bračna zajednica čuva onu vezu između muškarca i žene koju je Bog blagoslovio još od stvaranja svijeta; i to je izvor mira i dobra za čitav bračni i obiteljski život. Navest ću jedan primjer: u prvim kršćanskim vremenima, to veliko dostojanstvo veze između muškarca i žene pobijedilo je zloupotrebu koju se smatralo nečim potpuno uobičajenim, to jest pravo muža da odbaci ženu, pa i zbog lažnih i ponižavajućih razloga. Evanđelje obitelji, evanđelje koje naviješta upravo taj sakrament pobijedilo je tu kulturu uvriježenog odbacivanja.

Kršćansko sjeme radikalne jednakosti među supružnicima mora danas donijeti nove plodove. Svjedočanstvo društvene vrijednosti ženidbe postat će uvjerljivo upravo na taj način, svjedočanstvom koje privlači, njihovom uzajamnošću, njihovom uzajamnom komplementarnošću.

Zbog toga, kao kršćani, moramo postati zahtjevniji u tom pogledu.

Moramo, primjerice, odlučno zastupati pravo na jednaku plaću za isti rad; zašto se uzima zdravo za gotovo da žene moraju zarađivati manje od muškaraca? Ne! Imaju ista prava. Nejednakost je čista sablazan! Istodobno, moramo prepoznati kao trajno bogatstvo majčinstvo žena i očinstvo muškaraca, na dobrobit prije svega djece. Isto tako, krepost gostoljubivosti kršćanskih obitelji danas ima ključnu važnost, osobito u situacijama siromaštva, propadanja, obiteljskog nasilja.

Draga braćo i sestre, ne bojmo se pozvati Isusa na svadbeno slavlje, u svoj dom, da bude s nama i čuva obitelj. I ne bojmo se pozvati također njegovu Majku Mariju! Kršćani, kada se žene "u Gospodinu", bivaju preobraženi u djelotvorni znak Božje ljubavi. Kršćani se ne žene zbog sebe samih: žene se u Gospodinu na korist čitave zajednice, čitavog društva.

O tome lijepom pozivu kršćanske ženidbe govorit ću i u idućoj katehezi.